

List Preláta (december 2011)

Počas Adventu sa nám živo sprítomňujú radostné tajomstvá ruženca; predovšetkým v jeho posledný týždeň, keď liturgia zintenzívňuje bezprostrednú prípravu na Vianoce.

13.12.2011

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Vstúpili sme do obdobia Adventu, ktoré nás volá k obnove našej nádeje: nie akejsi iluzórnej, prchavej nádeje,

ale pevnej dôvery, pretože pochádza od Boha. Toto radostné očakávanie, také charakteristické pre predvianočné týždne, **je základným postojom kresťana, ktorý túži plodne prežiť opätovné stretnutie sa s tým, ktorý prichádza, aby si v nás urobil príbytok: s Ježišom Kristom, Božím Synom, ktorý sa stal človekom. [1]**

Minulú nedeľu sme si v prvom čítaní svätej omše vypočuli slová proroka Izaiáša, zroneného nad situáciou vyvoleného národa. Oní muži a ženy si zatvrdili srdcia a vzdialili sa od Boha; na čo sa prorok obracia k Pánovi prosiac ho, aby ich obrátil: *vráť sa kvôli svojim sluhom, kvôli kmeňom svojho dedičstva (...). Kiež by si prelomil nebesá a zostúpil, vrchy by sa triasli pred tvojou tvárou. [2]* Toto volanie, či už jedným alebo druhým spôsobom, zaznieva často počas týchto týždňov; a my, pozorne počúvame hlas Cirkvi a úprimne

opakujeme: *veni, Domine, noli tardare. Relaxa facinora plebi tuae* ;
[3] príd', Pane, a nemeškaj. Uvoľni
putá svojho ľudu. Liturgia nás
uistúje: *Lebo skoro príde Pán, vládca
nad národmi, a bude sa volať
Emanuel, čo znamená Boh s nami. [4]*
A tak to aj je: **Pán príde úplne zničiť
dielo zla a všetko, čo nás ešte stále
vzdďľuje od Boha, aby nás
prinavrátil starému jasu a
prvotnému otcovstvu. [5]**

Koľkokrát sme už vzývali, či už
srdcom alebo perami, *veni, Domine
Iesu? [6]* Vychutnajme si toto
zvolanie z Písma, vyhradené
liturgiou pre očakávanie Kristovho
narodenia: *Roste, nebesá, zhora, z
oblakov nech prší pravda. Otvor sa,
zem, nech urodí sa spása a spolu s
ňou nech pučí spravodlivosť; Ja, Pán,
som ju stvoril. [7]*

Nebesá sa s príchodom Vykupiteľa na
svet prelomili pred dvadsiatimi

storočiami a táto udalosť sa aj dnes každodenne opakuje, vo chvíľach, keď k nám Ježiš svojou sviatostnou prítomnosťou prichádza v Najsvätejšej Eucharistii. Každý jeden z vás by mal preto otvoriť svoje srdce dokorán, aby nasiaklo tou božskou rosou, ktorá nás chce opäť urobiť užitočnými. A preto najlepší spôsob, ako sa pripraviť na duchovný príchod Ježiša Krista na Vianoce, je pripraviť svoju dušu i telo na to, aby sme ho vrúcne prijímali každý deň vo svätom prijímaní. Ako využívaš tieto dni? Ako túžiš po tom, aby ľudstvo prijalo Pána? Využívaš pouličné osvetlenie a ozdoby na to, aby si prosil o také prijatie Boha svojimi stvoreniami, aké si zaslúži?

Náš Otec nás povzbudzoval využiť tieto týždne tak, že ***v srdci postavíme betlehem nášmu Bohu. Pamätáte si na čas, keď ste boli malí? S akou radosťou sme vtedy pripravovali betlehem, z***

korkových vrchov, z miniatúrnych domčekov a malých figúrok, rozostavených okolo kolísky, kde sa chcel narodiť Boh? [8] A

pristavoval sa pritom pri jednej úvahe, ktorá sa hodí pre všetkých veriacich: ***veľmi dobre viem, že čím viac času uplynie, a aj tým, že Opus Dei je pre dospelých kresťanov, ktorí sa z lásky k Bohu vedia stať deťmi, moje dcéry a synovia sú každým dňom menší a menší. S oveľa väčšou radosťou než keď sme boli malí pripravujeme Pánovi betlehem v intimite našej duše. [9]***

Pri rozjímaní nad nevšednou udalosťou, ktorú si pripomíname, nás pápež pozýva myslieť na to, ***že spôsob, akým sa naplnilo Písmo počas betlehemskej noci, je zároveň omnoho väčší – a z ľudského pohľadu – i omnoho pokornejší, než dovoľujú tušiť slová prorokov. [10]*** Izaiáš i všetci

proroci iba tušili, čo sa má stať na Vianoce. Naplnenie ich slov v sebe skrýva nesmierne väčšiu silu, pretože spolu s Vtelením a narodením Slova **bola prekonaná nekonečná vzdialenosť medzi Bohom a človekom. Ako sa píše v žalmoch, Boh sa k nám nielenže sklonil, On skutočne zostúpil, vstúpil na svet, stal sa jedným z nás, aby nás všetkých pritiahol k sebe. [11]**

Na druhej strane sa toto všetko odohralo v tej najhlbšej pokore: premúdry Boh, všemohúci a večný, sa nám ponúka ako novonarodené dieťa, bezmocné, potrebujúce ľudské náručie, ktoré ho ochráni a srdcia, ktoré ho budú skutočne milovať. Tak ako Mária a Jozef v onú betlehemskú noc, aj my by sme sa tak mali správať v tichu našej modlitby, v Božej prítomnosti cez deň a keď ho prijímame v Eucharistii. Už samotný fakt, že si doma postavíme betlehem,

vyjadruje naše očakávanie toho, že Boh sa približuje k nám (...), no takisto je aj vyjadrením vďaky Tomu, ktorý sa rozhodol spolu s nami zdieľať naše človečenstvo v chudobe a jednoduchosti. [12]

Takisto sa pripravujeme aj na blízky sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Naše synovské srdce sa naplňa radosťou, a to osobitne v tento slávnostný deň, pretože v Najsvätejšej Panne vidíme odraz veľkosti a pokory, s akou jej Syn zostúpil na svet. Veľkosť Márie, Najčistejšej, Najsvätejšej, najvznešenejšieho stvorenia. Jej dôstojnosť je tak veľká, že celý kresťanský ľud ju vzýva slovami: viac než ty je len Boh! Najhlbšia pokora nazaretskej Panny – lebo bola už od večnosti vyvolená, aby sa stala Božou Matkou – ktorá sama seba nazýva služobnicou Pána. Koľko lekcií, deti moje, by sme sa mali naučiť v spoločenstve s našou Matkou, a

konkrétne teraz, počas dní
predchádzajúcich jej sviatku! Prosme
ju, aby sme na tieto jej lekcie
nezabudli a aby sme ich verne
uskutočňovali.

Spomínam si na to, že práve v týchto
dňoch, ale v roku 1931 – už prešlo
osemdesiat rokov – svätý Josemaría
napísal niekoľko úvah o tajomstvách
ruženca, ktoré už odvtedy pomohli
nespočetnému množstvu ľudí vydať
sa na cestu kontemplácie.

Odporúčam vám, aby ste sa počas
tohto obdobia zvlášť usilovali o
pozornejšie a vrúcnejšie
vykonávanie tejto mariánskej
pobožnosti. Raz pri istej príležitosti,
keď odpovedal na jednu otázku, náš
Otec vysvetlil nasledovné: ***Svätý
ruženec, zakorenený v živote
katolíkov už po mnoho storočí, je
modlitba veľmi milá Panne Márii.
Je zároveň rozjímaním o živote
Pána i jeho Matky. Preto vám ho
odporúčam z celého srdca, aj ako***

modlitbu, ktorú sa môžete modliť v rodine, hoci by ste svoje malé deti nemali do nej nútiť (...). Ak sa chcú pridať k ostatným, nech sa pridajú; ak nie, nechajte ich, veď oni raz prídu. Malo by to byť niečo úplne dobrovoľné. [13]

Pri veľkom rešpekte, aký mal ku slobode každého, náš zakladateľ vždy tvrdil, že čo sa týka svätého ruženca – tak ako aj ostatných úkonov zbožnosti – by mal každý nasledovať svoju vlastnú cestu. A dodával:

doporučil som istý spôsob, ako sa ho modliť, ale nikomu nevravím, že práve takto konkrétne by to mal aj robiť, pretože môže existovať množstvo iných spôsobov. Duše, hoci sú si podobné, majú každá svoju cestu. Choď po tej, ktorá ti najviac vyhovuje, v modlitbe svätého ruženca aj v ostatných veciach. Snaž sa, ak chceš, trochu rozjímať nad tajomstvami, z ktorých sa sv. ruženec skladá, a

***ktoré boli ustanovené Cirkvou.
Modli sa pokojne Otčenáše i
Zdravasy. Ak sa rozptýliš, vráť sa,
ako môžeš. A ak si bol rozptýlený
po celý ten čas, i tak si sa ho
modlil: spieval si krásnu serenádu
na počesť Božej Matky. [14]***

Počas Adventu sa nám živo sprítomňujú radostné tajomstvá ruženca; predovšetkým v jeho posledný týždeň, keď liturgia zintenzívňuje bezprostrednú prípravu na Vianoce. Usilujme sa ich kontemplovať s osobitnou pozornosťou. Aby som pomohol vám i sebe, prepisujem vám jeden z komentárov nášho Otca k týmto výjavom.

***Pripomeňte si radostné tajomstvá,
kde v úžase obdivujeme pokoru
Ježiša, ktorý semetipsum
exinanivit formam servi accipiens
: sám seba ponížil a vzal na seba
podobu sluhu a ľudské telo, ako je***

to naše. Bez hriechu, ale inak úplne rovnaké. Pokoru, s ktorou bol ako všetci ostatní potrebný čas v Máriinom lone. Kontemplujeme Matku, ktorá sa poníži a vydá sa na cestu cez Judejské hory navštíviť svoju príbuznú, svätú Alžbetu. Kontemplujeme ..., a dojíma nás oná nádherná scéna, počas ktorej sa zrodí Magnifikat. A potom sa Ježiš narodí: tak, ako my, lenže na rozdiel od nás vo väčšej chudobe: mimo svojho domova, v jaskyni. Non erat eis locus in diversorio : nebolo pre nich miesta v hostinci. Hoci pochádzal z Dávidovho kráľovského rodu, Pán sa chcel narodiť a žiť v chudobe. A keď evanjelisti, inšpirovaní Duchom Svätým, opisujú dejiny Ježišových predkov, v príbehu sa objavuje niekoľko žien, ktoré nie sú práve vzorom cností; niektoré z nich skôr ich pravý opak. To preto, aby sme my mali lásku a porozumenie,

a skrze Ježiša vedeli druhým odpustiť. Ďalej vidíme, ako Najsvätejšia Panna ide do chrámu, aby sa očistila: hoci nepoškvrnenejší než ona je už len Boh. Hľa, vzor pokory! A my, plní pýchy (...). A nakoniec, po týchto pokorných výjavoch, prekypuje naša duša veľkorysťou venovať sa Božím veciam, tak, ako to robil malý Ježiš – keď ho našli v chráme, potom, čo ho tri dni hľadali –, a to je i témou posledného tajomstva: nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca? [15]

Novéna k Nepoškvrnenej Panne Márii je prejavom našej synovskej lásky k Našej Panej. Avšak nezabúdajme, ***že je omnoho dôležitejšie to, čo dá ona nám, než to, čo jej môžeme ponúknuť my. A skutočne, Panna Mária má pre nás odkaz adresovaný každému jednému z nás (...). A čo nám hovorí? Hovorí nám o Božom***

***Slove, ktoré sa vtelilo v jej lone.
Jej „odkaz“ nie je nič iné než
samotný Ježiš, ktorý je celým jej
životom. Vďaka nemu a skrze neho
je Mária Nepoškvrnenou. A keďže
Boží Syn sa stal človekom kvôli
nám, takisto ona, jeho Matka, bola
uchránená od hriechu kvôli nám,
kvôli všetkým, ako závdavok Božej
spásy pre každého človeka. [16]***

Takýmto spôsobom, teda osobným a intenzívnym prežívaním Novény na počesť Nepoškvrneného počatia Panny Márie sa veľmi dobre pripravíme na Vianoce. Okrem toho – a skúsenosť to bohato dokazuje – nám ponúka ďalšiu príležitosť na vykonávanie vytrvalého osobného apoštolátu. Panna Mária vždy priťahuje duše a privádza ich k Ježišovi. Usilujme sa pevne spojiť tieto dva aspekty – vzťah k Našej Matke a apoštolskú horlivosť –, dnes i počas celého nášho života. Skúsme rozjímať nad slovami nášho Otca,

ktoré v sebe skrývajú netušenú silu a predstavujú výzvu pre našu každodennú odpoveď. ***Svet je ako obrovské smädné ústa, smädné po Kristovi, a my, kresťania, sme vodou, ktorá má tento smäd utíšiť. Svet nás očakáva. Kde budeš zajtra, aby si zapálil tento oheň a túto Kristovu lásku? Ak dnes nemáš smäd po dušiach, je to zlé znamenie. Sme len blato, no v rukách nášho Božského Učiteľa darujeme svetlo očiam ľudí, ktorí sú slepí a nevidia žiaru pravdy.***
[17]

Minulý mesiac sa začala stála apoštolská práca Prelatúry na Srí Lanke. Vzdajme Bohu veľkú vďaku, pretože už v deň príchodu vašich bratov mohla ostať Najsvätejšia Sviatosť v kaplnke nového centra: ďalší svätostánok v tých široširých ázijských zemiach! Zverujem Nepoškvrnenej Panne Márii tieto začiatky a rovnako i celú apoštolskú

expanziu, ktorú sa na jej príhovor budeme snažiť uskutočniť v toľkých iných miestach.

Deti moje: čakajú nás duše, čakajú na teba. Žime s túžbou každodenne milovať oltárnu obetu. 3. decembra 1937 mohol náš Otec po prvýkrát po dlhých mesiacoch náboženského prenasledovania v Španielsku sláviť svätú omšu so všetkými materiálnymi náležitosťami. Počul som sa ho s veľkou vďakou hovoriť o všetkých láskavostiach, ktoré mu preukázal onen andorrský kňaz, za ktorého sa potom až do konca svojho života každodenne modlil.

Pokračujte v modlitbách za osobu pápeža, za jeho úmysly a jeho spolupracovníkov pri riadení Cirkvi, za duchovné plody jeho nedávnej cesty do Afriky. A nezabúdajte sa pritom spojiť aj s mojimi prosbami k Pánovi, ktorých – ako som sa vám už toľkokrát zveroval – je mnoho a

všetky majú za cieľ vzdať Bohu
všetku slávu.

So všetkou láskou vás žehná,

Váš Otec + Javier

Rím, 1. december 2011.

[1] Benedikt XVI., Príhovor na
generálnej audiencii, 22-XII-2010.

[2] Rímsky misál, Prvá adventná
nedeľa, *Prvé čítanie* (B) (Iz 63, 17-19).

[3] Liturgia hodín, Prvá adventná
nedeľa, *Ad Nonam* , Krátke
responzórium.

[4] Rímsky misál, 21. decembra,
Vstupná antifóna (porov.: Iz 7, 14; 8,
10).

[5] Benedikt XVI., Príhovor na
generálnej audiencii, 22-XII-2010.

[6] Zjv 22, 20.

[7] Rímsky misál, Štvrtá adventná nedeľa, *Vstupná antifóna* (Iz 45, 8).

[8] Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného stretnutia, 25-XII-1973.

[9] *Tamže*. [10] Benedikt XVI., Homília na Narodenie Pána, 24-XII-2010.

[11] *Tamže*. [12] Benedikt XVI., Príhovor na generálnej audiencii, 22-XII-2010.

[13] Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného stretnutia, 17-XI-1972.

[14] Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného stretnutia, 9-X-1972.

[15] Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného stretnutia, 16-XI-1967.

[16] Benedikt XVI ., Príhovor pred obrazom Nepoškvrnenej Panny Márie, 8-XII-2010.

[17] Sv. Josemaría, Poznámky z rozjímania, 24-X-1942.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-december-2011/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-december-2011/)
(22.02.2026)